

Hospic je nestátní charitní zařízení pro těžce nemocné a je střediskem Oblastní charity Červený Kostelec

Číslo 2 / 2017

„Přátelé jsou lidé, o které se můžeme opřít, a jsou to také lidé, pro které se snažíme být oporou.“

Eric Greitens

Vážení přátelé Hospice Anežky České,

jsem opravdu rád a vážím si toho, že můžeme být s Vámi průběžně ve spojení. Chceme, abyste byli informováni o tom, co se díky Vaší pomoci daří uskutečnit, jak se snažíme i my co nejlépe pečovat o nemocné, zlepšovat péči, a co děláme proto, aby se o tom všem dozvěděla i široká veřejnost. Přáli bychom si, aby byl tento bulletin také určitým, byť jen nepatrným, prostředkem k zamyšlení, zastavení se a povzbuzení.

Přinášíme Vám informaci o slavnosti 25. výročí charity Královéhradecké diecéze v Neratově, při které byli oceněni někteří pracovníci charity. Mezi nimi byly i dvě ošetřovatelky z hospice. Ve zprávě o mobilní hospicové péči se můžete dozvědět více o pilotním projektu VZP, kterého se účastníme. V článku „Co je nového v hospici?“ vrchní sestra přiblížila, co se odehrálo během prázdnin. V neposlední řadě přinášíme pozvánky na podzimní benefice, které letos přispějí na nový sanitní vůz.

Vážení přátelé, věrte, že Vaše pomoc a podpora je pro hospicovou péči a její rozvoj velmi důležitá a znovu připomínám, že jde o naše společné dílo. Je obdivuhodné, že mnozí z Vás přispívají i z mála a přesto ochotně. Děkujeme, že podle možností opět pomůžete. Pokud byste měli zájem a možnost, přiblížte prosím naši práci ve prospěch nemocných Vaším příbuzným či přátelům a nabídněte jim možnost spolupráce, aby se řady podporovatelů nikdy nekončícího díla mohly opět posílit. Děkuji Vám za stálou přízeň a činorodou lásku.

S úctou za kolektiv hospice, Ing. Mgr. Miroslav Wajsar, ředitel

Srdečně vás zveme již podvanácté na dobročinnou prodejní výstavu vlastnoručních výrobků **Šikovné ruce a otevřená srdce pro hospic 2017**

25. výročí charity Královéhradecké diecéze v Neratově

Při této příležitosti získaly Cenu zlatého a stříbrného charitního kříže dvě pracovnice Hospice Anežky České

Bez mála tři stovky návštěvníků připutovaly v pátek 2. června do Neratova v Orlických horách, aby společně oslavily 25. výročí charity v Královéhradecké diecézi. Oslava byla zahájena slavností mší svatou, kterou v prosluněném poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie celebroidal plzeňský emeritní biskup Mons. František Radkovský a dlouholetý prezident Diecézní charity Hradec Králové Mons. Josef Suchár. Spolu s hostujícími kněžími všichni přítomní děkovali za dosavadní charitní dílo, které je v rozsahu své péče nezastupitelné, zejména pro laskavý a profesionální přístup k nemocným a potřebným. Po mši svaté byli za svou potřebnou a obětavou práci oceněni charitní pracovníci a dobrovolníci z celé diecéze.

Co dokáže laskavé slovo

Možná ani netušíme, jak jsme pomohli laskavým slovem, svým dopisem, návštěvou nebo drobným dárkem někomu, kdo trpí. Když se Eric Greitens, příslušník zvláštních sil amerického námořnictva, doslechl o kamarádu Zachu Walkerovi, tak zjistil, že se jeho kamarád, válečný veterán a bývalý spolupojovník, utápí v alkoholu a trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Eric mu začal psát inspirativní dopisy, které změnil jeho příteli život. Z dopisů vznikla neobyčejná kniha o smyslu života, zkušenostech z boje a znovuobjevení radosti s názvem „Staň se, kým chceš být“. Všichni se setkáváme s bolestí a utrpením a je dobré, když máme někoho, s jehož pomocí můžeme vytrvat a zocelit se, zároveň můžeme být oporou druhému i my sami.

Zlatý charitní kříž obdrželo šest a stříbrný třináct zaměstnanců a dobrovolných spolupracovníků. Jsou mezi nimi ošetřovatelky, pečovatelky, pracovníci domovů pro matky s dětmi, pro handicapované nebo pro lidi bez domova. Ocenění převzali z rukou ředitele Diecézní charity Hradec Králové RNDr. Jiřího Stejskala a významných hostů. Chtěli bychom zmínit, že za Oblastní charitu Červený Kostelec nominoval ředitel Ing. Mgr. Miroslav Wajsar dvě pracovnice. První oceněnou byla **paní Marta Špuláková**, ošetřovatelka v Hospici Anežky České (svůj příběh uvedla v předchozím bulletinu), druhou oceněnou byla **paní Eva Řezníčková**, ošetřovatelka v Hospici Anežky České. Přátelské setkání pod střešou obnoveného poutního kostela u příležitosti jubilea zakončil odpolední koncert křesťanského písničkáře Pavla Helana.

Hana Gottsteinová

Letos tomu je již 22 let, co jsi začala pracovat v Hospici Anežky České. V prvním roce si také pracovala jako dobrovolník u lůžka těžce nemocných, ale jak to vše začalo?

Pracovala jsem 20 let v Ústavu pro mentálně postižené v Markoušovicích. Práci s dětmi jsem velmi milovala a do práce jsem se vždy těšila. Pak se ale stalo, že těžce onemocněl můj strýc, mamčin bratr, kterého jsem měla moc ráda. Bydlel v Praze, a protože byl sám, hledali jsme nějakou možnost, jak se co nejlépe o něho postarat. Tehdy se právě otevíral v Červeném Kostelci první hospic v ČR.

Informovali jsme se u paní doktorky Svatošové, zda by strýc mohl být umístěn zde, i když bydlí v Praze. Dopadlo to, a tak jsme se s maminkou střídaly 5 týdnů v péči a strýčka jsme doprovázely. Jednou mi vrchní sestra nabídla práci dobrovolnice u lůžka nemocných, protože by potřebovali další pomoci. Nabídku jsem přijala a rok jsem pracovala jako dobrovolnice. Poté jsem nastoupila na volné místo ošetřovatelky. Měla jsem k tomu vzdělání i praxi, a tak jsem po rozvaze opustila svoji dosavadní práci a začala jsem pracovat v hospici, v místě bydliště.

Co následovalo? Máš nějaké vzpomínky na svůj začátek v hospici?

Nikdy nezapomenu na svůj první příběh s doprovázením 75leté Milušky, která se stala pacientkou hospice. Byla to velmi vitální vzdělaná paní, pracovala do svých 70 let jako účetní, vždy pěkně upravená, bezdětná. Provdala se za vdovce, muže s dětmi – tehdy 10letou dcerou a 12letým synem. Po čase se ovšem rozešli a ona zůstala v Praze sama, občas se stýkala pouze s dcerou.

Náhle se však dozvěděla, že trpí nevyčísitelným nádorem slinivky, léčba probíhala konzervativně a váhový úbytek byl velmi razantní. Když se dočetla z knihy od MUDr. Svatošové o péči v hospici, rozhodla se, že až to nebude sama zvládat, půjde tam. Byla jsem zrovna v práci, když jsme ji přijímali. Byla velmi vyhublá a téměř nejedla. Nasadili jsme jí individuální stravu, mohla si říci, na co by měla chuť, to se jí připravilo. Užívala podpůrné léky a nutriční výživu. Zdravotní stav se zanedlouho zlepšil a ona začala mít zájem o život. Ráno se převlékala „do civilu“, poseděla v přímě v kavárničce a začala dávat i své věci týkající se dědictví do pořádku. A přestože si jinak, kromě personálu, návštěvy nepřála, (chtěla, aby si ji každý uchoval v paměti pěknou), tak se se svými dětmi setkala. Se synem to bylo po dlouhých letech, aby dali věci mezi sebou do pořádku a s notářem dali do zápisu věci týkající se dědictví. Všichni jsme měli spolu s ní velkou radost, jak moudře rozdělila vše, co si pořídila a našetřila. Dokonce plánovala ještě poslední návštěvu u dcery v Praze, ale to jí už zdravotní stav nedovolil. Tak jsme naplánovali něco jiného. Pozvala jsem ji k sobě domů a udělaly jsme si pěkný večer. Více jsem se dozvěděla o jejím životě a dodnes na to vzpomínám. Víím, že jsme také řešily, co jí v poslední den oblékneme na sebe. Byla vyhublá a stávající oblečení už jí nebylo. Vybraly jsme tedy v našem hospicovém obchůdku „second handu“ pěkný kostýmek, který jí padl jako ulitý. Jak byla šťastná! Několikrát byla také na krátkém výletě se stážistkou, vážila si každého kvítka a lístečku. Z jejích slov bylo možné čerpat moudrost, chápat, co má v životě smysl, a tak jsme se vzájemně obohacovali. Vzpomínám i na krásnou štedrovecerní večeři, kterou jsme si společně s Martou Špulákovou a stážistkou udělaly.

Pochopily jsme, že jednou je vše naposled... Vyznáním byla církev husitské, ale nepřála si setkání s tamní farářkou. Jednou jí však navštívil otec Marián, byla to spíše neoficiální návštěva, ale po rozhovoru byla velmi šťastná – pan farář jí udělal křížek na čelo! I v její poslední den jsme s P. Mariánem a Martičkou mohli Milušku v klidu doprovodit. Jsou chvíle, na které člověk v životě nikdy nezapomene, a to byly pro mne právě chvíle strávené s Miluškou.

Co je pro pacienta v takových chvílích nejdůležitější, co očekává?

Myslím, že očekává, že bude co nejvíce respektováno to, na co byl celý život zvyklý. Hospic není místem, kde bychom měli nějak napravovat zlozvyky nebo poukazovat na chyby. Také vnímám, že hospic není jen domem smutku, ale i radosti, je dobré přinést i něco, čemu se společně zasmějeme, co uvolní napětí, co udělá radost. Spíše usilujeme o to, aby se nemocný cítil svobodně. Většinou zavedu rozhovor na úplně obecné téma: jakou měl noc, jaké bude počasí apod. Když má nemocný zájem, často hovoříme o dětech, koničkách, květinách, o zvířátkách (nemocný může mít také pejska u sebe nebo předměty, které mu domov alespoň připomínají). Mluvíme o jeho práci, o minulosti, co jim dělalo radost, co bylo těžké a co je dnes tíží. Více pak rozumím pozadí současných událostí. Určitě také očekávají, že se s nimi bude jednat uctivě. Osobně mám velký respekt před pacienty, obdivuji, jak se někteří dokáží vyrovnávat s nemocí. Chtěla bych to také jednou tak dokázat, vzájemně si pomáháme.

V červnu jsi obdržela charitní vyznamenání, cenu Stříbrného kříže. Co to pro Tebe znamená?

Když jsem se dozvěděla, že jsem dostala cenu charity Stříbrný kříž, byla jsem nejprve v rozpacích. Ale pak jsem měla radost a zvlášť také proto, že se vše mělo odehrát v Neratově, kam jsme se s mužem už dlouhou dobu chystali. Překvapilo mě nádherné prostředí obnoveného kostela, krásná hudba, slavnostní výzdoba. Vážím si toho, že mi cenu předával velmi přívětivý emeritní biskup Mons. František Radkovský a prezident Diecézní charity Hradec Králové Mons. Josef Suchár. Poděkoval i mé rodině i manželovi, že mi vytváří zázemí pro moji práci. Velmi milé bylo, že mezi kněžími byl také náš pan ředitel Ing. Mgr. Miroslav Wajsar. Byla jsem vděčná i za podporu svých kolegyně, které na ocenění přijely. Dostala jsem také dary: stříbrný kříž, diplom a poukaz na večeři ve dvou. Když je mi smutno, tak si na akci vzpomenu a někdy také znovu prohlížím kříž a získávám vnitřní poklid.

Čím bys chtěla povzbudit své kolegyně?

Nikdy zde není nikdo sám, vždy má někoho, kdo ho podrží nebo poradí, alespoň já to tak cítím. Mohu se vždy svěřit kolegyním nebo vrchní. A toho si považuji, není to samozřejmostí. Co se týče pacientů, tak tam je třeba přistupovat, jakoby to byl někdo z mé rodiny. Snahou musí být, aby se cítil v našich rukách bezpečně a aby mohl také pochopit, že je i v rukách Božích.

Vyslechla jsem mnoho lidských příběhů a vidím, že platí přísloví, které jsem kdysi dostala od staniční sestry Líby Pavlišové: „**Je lepší žít v chýši, kde se lidé smějí, nežli v paláci, kde lidé pláčou.**“

Pilotní projekt VZP zaměřený na mobilní specializovanou paliativní péči (MSPP)

Mobilní hospic Anežky České se účastní pilotního projektu VZP se záměrem plného zajištění a důstojného závěru života umírajících v domácím prostředí s jakoukoliv diagnózou. Probíhající studie potvrzují naši předchozí zkušenost, že mobilní hospic je schopen přibližně z 95% dochovat pacienta do smrti v domácích improvizovaných podmínkách, pokud si to on i jeho rodina přejí. Mobilní hospic poskytuje náležitou odbornou a komplexní péči, je schopen zvládat zhoršující příznaky onemocnění, účinně tlumit bolest, a v co největší míře zachovat důstojný a kvalitní život nemocného.

I když u takto těžce nemocných obecně narůstají potřeby zdravotních úkonů, tak náklady na péči v Mobilním hospici jsou u srovnatelných skupin nižší nebo stejné nežli v jiných zdravot-

nických zařízeních. V návaznosti na zkušenosti ze zahraničí jde v rozvoji mobilní hospicové péče o snahu poskytovat víceúrovňový systém paliativní a hospicové péče. Tedy domácí ošetrovatelská péče, která pečuje o těžce nemocné i umírající v obecné rovině, kde není potřeba intenzivní péče lékaře a mobilní specializovaná paliativní péče (MSPP), která pečuje o pacienty s těžkým průběhem onemocnění v závěrečném stádiu, při které je nezbytná specializace personálu a nepřetržitá dostupnost lékaře. Při MSPP se jedná o tzv. domácí hospitalizaci, při které probíhá každodenní vizita sestry. Návštěva lékaře se plánuje dle stavu pacienta, ale zpravidla minimálně 1x týdně, kdy je posouzen stav pacienta, medikace apod. Péče mobilního hospice je vícesložková, zahrnuje nejen potřeby v biologické rovině, ale také psychologické, sociální a spirituální, zahrnuje servis pacientovi (dovoz léků, pomůcek, zaučení jejich používání apod.), a také péči o doprovázející rodinu a následně zůstává v kontaktu i s pozůstalými. Z toho důvodu u nás hraje pacient 100 korun denně. Pokud je pacient VZP v pilotním programu, (jiné zdravotní pojišťovny tuto nabídku nemají) má všechny pomůcky a léky zdarma (vč. inkontinentních pomůcek).

Příklad z praxe: Nedávno jsme pečovali o paní, která byla předtím v péči příslušného ošetřujícího lékaře. Sám lékař navrhl mobilní hospic. V naší péči byla paní 4 týdny, kromě odborných léčebných postupů se podařilo zmobilizovat rodinu – pečoval druh, těhotná dcera a bratr. Daly se do pořádku vztahové nesrovnalosti i majetkové záležitosti. Vše bylo zajištěno až do posledního dne. Ošetřující lékař z místa bydliště, který chodil na kontrolu, konstatoval, že by takové možnosti péče on neměl.

Iva Valerová, vrchní sestra se specializací

Co nového v hospici vám prozradí Petra Nováková, vrchní sestra

Nový výtah již slouží a podařilo se vybavit opět dva pokoje novým nábytkem.

Na přelomu měsíce července a srpna se uskutečnila již dlouho očekávaná výměna vysloužilého výtahu za nový. Protože stavba byla hlučná i prašná, byl hospic od 17. 7. do 6. 8. uzavřen. Naše nemocné jsme mezitím umístili do jiných hospiců a zdravotnických zařízení, za jejich výpomoc jim moc děkujeme. Zatím co ošetřující personál čerpal zaslouženou dovolenou a odpočíval od náročné práce, v hospici bylo napilno: byl odstraněn starý výtah včetně šachtového vybavení a namontován nový lůžkový výtah, malovalo se, upravovala elektrika, do dvou pokojů se opět podařilo pořídit a namontovat nový nábytek. Těší nás, že nově vybavených pokojů je již deset, a to je přesně polovina. A tak se všichni: sestřičky, ošetrovatelky a ošetrovatelé, odpočatí a plni energie, vrátili do čistého a nově opraveného prostředí. Ať se jim všem dobře pracuje a vše slouží k dobru nemocným! A výtah? Ten ať slouží nejméně tak dlouho, jako ten starý (22 let). Píšeme vám to proto, že mnozí z vás se o tuto změnu zasloužili svojí účastí na loňských podzimních benefcích. Celkové náklady na výtah byly více než 750tis Kč, přičemž MPSV uhradilo více než 70 % nákladů. Náš vlastní finanční podíl byl uhrazen z loňských benefičních akcí – Běhu pro hospic 2016, Šikovných rukou pro hospic 2016 a Charitního plesu 2016, celkový výtěžek byl více než 200.000 Kč. Ještě jednou děkujeme vám všem, kteří jste se do těchto akcí zapojili a na nový výtah tak přispěli.

Nyní šetříme na nový sanitní vůz.

Hospic Anežky České používá vlastní sanitní vůz k převozu těžce nemocných pacientů z místa bydliště do hospice, po zlepšení stavu do domácího ošetřování nebo na různá vyšetření. Pro hospicové pacienty je převoz naším vlastním vozem velkým přínosem.

Nemocný nemusí čekat na převoz, cestování je co nejkratší, není kombinované s jinými pacienty a velmi usnadňuje individuální přístup k nemocnému již během převozu. Stávající sanitka slouží od otevření hospice, a i když byla její výbava modernizována, vůz pravidelně servisován, tak jeho stáří – 22 let – vypovídá o potřebě nového vozu. Budeme rádi, když se zúčastníte nabízených podzimních benefic, jejichž výtěžek je určen právě na nový sanitní vůz. V případě, že se zúčastnit nemůžete a chcete se na naplnění této potřeby podílet, tak můžete poslat svůj dar **na účet Hospice Anežky České č. ú.: 8282670227/0100, variabilním symbol 5732.** Těšíme se na vaši účast!

POZVÁNKY na podzimní benefice aneb šetříme na sanitní vůz

„Šikovné ruce a otevřená srdce pro hospic 2017“

srdečně vás zveme již po dvanácté na **dobročinnou prodejní výstavu vlastnoručních výrobků**, která se bude konat pro Hospic Anežky České v Červeném Kostelci od **6. října (vernisaž od 17 hod.) ve výstavní síni Městského úřadu v Červeném Kostelci**, výstava zde potrvá do **13. října vždy od 9 do 17 hod.**, prodej bude pokračovat ve střediscích Oblastní charity Červený Kostelec do 30. listopadu. Do konce září můžete ještě přispět vlastnoručním výrobkem, soutěžit o ocenění a pomoci nemocným v hospici. Podrobné informace získáte na www.hospic.cz
Projekt podpořil Královéhradecký kraj.

Koncert Ondřeje Havelky a jeho Melody Makers

Srdečně vás zveme na koncert Ondřeje Havelky a jeho Melody Makers do **Divadla J. K. Tyla v Červeném Kostelci 17. 10. 2017 v 19 hod.** Předprodej je již v běhu. "Bude to jinak" je přehled těch nejznamenitějších kusů, které publikum žádá a jež v rámci jubilejního show u příležitosti dvacátého výročí existence bandu bude uvedeno. Koncert spolu s výstavou se uskuteční v rámci Světového dne hospicové a paliativní péče a Dne charity 2017.

9. charitní ples

Náš devátý tradiční ples se uskuteční v místní **červenokostelecké sokolovně v sobotu 11. 11. 2017 ve 20 hod.** Určitě je na co se těšit. Čeká vás hudba v podání oblíbené skupiny Relax Band, chutné občerstvení, bohatá tombola a spousta dobré zábavy. Jako pokaždé bude ples zaštitěn známou osobností. Těšíme se na vás!

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Benefiční koncert Bratří Ebenů – Čas holin

Srdečně vás zveme na benefiční koncert Bratří Ebenů – Čas holin, který se koná v **úterý 28. 11. 2017 v 19 hod. v Městském divadle Dr. Josefa Čížka – Beránek v Náchodě.** Prodej vstupenek je od 4. září přes rezervační systém Beránek Náchod a. s. Čas holin je ohlédnutím za 25 lety svobody u nás s varovným pohledem na demokracie za hranicemi, a co se tam odehrává. Hlavní myšlenkou „Přišel čas holin – about lakýrky si nedovolím“ Marek Eben upozorňuje na zhrubnutí společnosti a přesto čtvrtstoletí demokracie chápe pozitivně, i když přineslo i některé negativní jevy.

Zveme vás na vzdělávací semináře

Úvod do paliativní péče a umění doprovázet

Účastníci si rozšíří kvalifikaci o péči terminálně nemocných pacientů. Seznámí se se specifickou péčí o terminálně nemocné, získají poznatky o terminálním stavu, o paliativní medicíně, o onkologických onemocněních, o umění doprovázet umírající. Seznámí se s možností péče o terminálně nemocné pacienty v domácích podmínkách.

Lektor: Iva Valerová, Lucie Térová, Bc. Zdeňka Kafková

Rozsah: 8 hodin

Cena: zdarma

Termín: 22. listopadu 2017

Počet účastníků: max. 30

Místo konání: Oblastní charita Červený Kostelec, středisko Háčko, Manželů Burdychových 245 549 41 Červený Kostelec

Případné **ubytování a stravování** si účastníci hradí sami. Sociálním pracovníkům a pracovníkům v sociálních službách bude vystaveno osvědčení o absolvování akreditovaného vzdělávacího programu.

Účastníkům bude vystaveno osvědčení o absolvování školící akce.

Přihlášky přijímá: Mgr. Jana Špeldová
e-mail: speldova@hospic.cz
tel.: 491 610 303

On-line přihláška:
<http://hacko.ochck.cz/prihlaska-online.html>

Další vzdělávací program můžete sledovat na netových stránkách:
<http://hacko.ochck.cz/vzdelavani.html>

Pošli jednorázovou DMS a pomoz nemocným v Hospici Anežky České

DMS HOSPICCK 30
DMS HOSPICCK 60
DMS HOSPICCK 90
na telefonní číslo 87 777

Děkujeme za Vaši podporu!
Více informací www.darcovskasms.cz

Hospic obdrží 29, 59 nebo 89 Kč

Otevřený Forum dárců
Pomoc jako součást vašeho života.

Pošli dlouhodobou DMS a pomoz nemocným v Hospici Anežky České

DMS TRV HOSPICCK 30
DMS TRV HOSPICCK 60
DMS TRV HOSPICCK 90
na telefonní číslo 87 777

Děkujeme za Vaši podporu!
Více informací www.darcovskasms.cz

Hospic obdrží 29, 59 nebo 89 Kč.

Otevřený Forum dárců
Pomoc jako součást vašeho života.

 Oblastní charita Červený Kostelec,
5. května 1170, 549 41 Červený Kostelec
ředitel, statutární zástupce: Ing. Mgr. Miroslav Wajsar
www.ochck.cz
číslo účtu KB: 8282670227/0100 v. s. 5732

 Kontaktní osoba:
Eva Wagenknechtová – Public Relations,
Oblastní charita Červený Kostelec,
tel.: 491 610 330,
e-mail: wagenknechtova@hospic.cz